

متن پرسش

سلام و عرض ادب: من پاسدار هستم و حدود ۵ سال است که در سپاه مشغول به کار هستم و از بد یا خوب روزگار نه در قسمت نظامی آن بلکه در بخش فرهنگی مشغول به کار هستم. عرضی داشتم خدمت حاج آقا. من طی این سال ها با توجه به این امر که در چندین قسمت مختلف فضای فرهنگی سپاه رو تجربه کرده ام و حضور به عمل آوردم به یقینی رسیده ام که فرسنگ ها فاصله در نسبت با ادبیات اصیل انقلاب اسلامی در کاری که درش هستم وجود دارد و متاسفانه چیزی جز حیف و میل بیت المال در نسبت با تعریف کارهای مختلف در رده های مختلف ندیده ام. می دانم که بیش از اندازه به بیرون از خودم می پردازم ولی باور بفرمایید انجام کاری با نظر به اینکه بدانی کاملا بیهوده است و تو نتوانی آن را به سمت صحیح آن میل دهی چقدر سخت است. من این نکته را هم بگویم که ۲ سالی است که بنا بر فشار کاری دچار ناراحتی اعصاب هم شده ام و حقیقتا تغییر دادن در میل دادن به حداقل ترین های ادبیات انقلاب اسلامی در کار برایم سخت و دشوار است. تصور و برداشتم از ادبیات انقلاب، نه امری پیچیده و آنچنانی، بلکه کاری است که ثمری حقیقی در نسبت داشتن با مبانی انقلاب اسلامی داشته باشد و صرفا روزمرگی و باری به هر جهت و بی عقل و خرد کار کردن نباشد. از طرفی امکان انتقالی به بخش های دیگر سپاه هم دیگر برایم مقدور نیست. الان به وضوح خودم را می بینم که چطور در این روزمرگی روز به روز حل می شوم و تبدیل به کارمند می شوم. می بینم که دیگر ارتباط درستی با خدا ندارم می بینم که دلم در روضه ی اهل بیت نمی لرزد. ولی نمی دانم باید چه کنم؟ تمام تلاشم این چند وقت به تقویت مبانی فکری و اعتقادی ام بوده است ولی باور بفرمایید تنها به جهت حقوقی که دارم در این کار مانده ام و به هیچ وجه اعتقادی به آن ندارم. آیا از حیث این امر که من موظف به تامین مخارج زندگی هستم و متعهد به خدمت ۳۰ ساله، می توانم به خودم، بودنم را در عین عدم تعلق قلبی به ساز و کار کاری که دارم بقبولانم؟ و آیا کسب در آمدم ایرادی دارد؟ این نکته را هم بگویم که همسرم هیچ مشکلی با بیرون آمدن از کارم ندارد و امکان استعفا دادن هم برایم فراهم است، البته به سختی های که باید طی کنم.

متن پاسخ

باسمه تعالی: سلام علیکم: از جهتی می توان گفت این حالت تا حدی همه گیر است که انسان در این شرایط تاریخی احساس نوعی پوچی و بی ثمری می کند. با این حال اگر کاری مد نظر دارید که می توانید با حضور در آن کار، احساس بهتری داشته باشید؛ استعفا اشکال ندارد و یا می توانید خود را

در همین موقعیتی که هستید مشغول معارفی مانند تفسیر المیزان نمایید تا در عین آمادگی در انجام وظایف اداری، از فرصت‌های پیش‌آمده بهترین استفاده را نمایید. موفق باشید